

at der med Hensyn til det Formelle lægges megen Vægt paa hans Mening og paa den Fremgangsmaade, hvorved han troer, lettest at kunne føre Sagen igjennem.

Wiedemann: Da jeg anseer de af de sidste ærede Talere anførte Grunde for meget vægtige, saa vil jeg tage mit Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg tilbage.

Da Ingen optog det saaledes fravalde Forslag, og der heller ikke fremkom noget andet Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg, var det saaledes vedtaget, at Lovforslaget skulde gaae umiddelbart til 1ste Behandling.

Man gif derpaa efter Dagsordenen over til Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om det af Rigsdagsmændene for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) indbragte Forslag til Lov om Erklærings Meddelelse til Ansøgere og Klager maatte nyde Fremme.

S. A. Hansen: Det Lovforslag, om hvis Fremme der for Diebliffet er Tale, gaaer ud paa at have det Bud, som findes i § 8 af Forordningen af 15de Decbr. 1820, som bestemmer, at Ansøgninger og Klager, der tilbageleveres Ansøgere eller Klager, efterat vedkommende Dyrighed har givet dem sin Baa-tegning, skulle tilbageleveres forseglede, hvorhos Lovforslaget endvidere gaaer ud paa at bestemme, at de Ansøgere og Klager, der i selve Ansøgningen forlange det, skulle have Afgang til at gøre sig bekendte med de Dyrighedserklæringer, der ere givne paa deres Ansøgning, forinden Sagen afgjøres af vedkommende Autoriteter. Da her kun er Spørgsmaal om Lovforslagets Fremme, skal jeg ikke gaae ind paa Sagens Realitet; den forelaae allerede det ærede Thing forrige Session og nægtedes da Overgang til 3die Behandling. Sagen stiller sig imidlertid saaledes for mig, at det ikke saameget var Modgrundenes Vægt som et Par talentfulde og veltalende Foredrag imod Loven, der dengang bestemte dens Skjæbne, og jeg troer, at den offentlige Mening, idetmindste den store Fleerhed af Borgerne, betragter det som ønskeligt, at denne Sag maatte nyde Fremme og blive Lov. Foruden at jeg af egen Overbeviisning er bleven tilfjendnet til atter at bringe den for her,

har jeg fra mangfoldige Sider modtaget Dyrfordring om at gjøre det, og naar jeg seer til det Udfald, Spørgsmaalet om Rugeaastemningen fik for et Par Dage siden i Rigsdagen, saa har jeg tillige et fast Haab om, at Sagen vil faae en bedre Skjæbne denne gang; thi jeg har lagt Mærke til, at man har fremført de selvsamme Grunde imod nærværende Lovforslag som imod Rugeaastemningen; men, da der nu forleden viste sig en saa stor Fleerhed for at styde Rugeaastemningen ud, har det, som sagt, givet mig en forøget Overbeviisning om, at Forslaget i Aar vil nyde Fremme. Jeg har denne gang tilladt mig at gjøre en lille Indskrænkning i den Udstrækning, Loven havde, da den forrige Aar forelaae Thinget, idet jeg har tilføiet en Bestemmelse, som sigter til at udelukke fra denne Lovs Omraade alle Ansøgninger om Embeder og Erklæringerne paa disse Ansøgninger. Den af de mod Lovforslaget anførte Grunde, som synes mig at have nogen Vægt, er nemlig den, at det med Hensyn til Embedsansøgninger, i Anledning af hvilke det paalaae vedkommende Dyrighed at udtale sig bestemt om de vedkommende Personer, maaffee kunde være ønskeligt for de overordnede Autoriteter, at saadanne Dyrighedserklæringer ikke bleve tilgængelige for vedkommende Ansøgere. Jeg har ikke selv ønsket at gjøre en saadan Indskrænkning; thi efter min Overbeviisning maatte og burde ogsaa disse Erklæringer være tilgængelige. Men jeg har af Hensyn til Andres Meninger, og forsaavidt muligt at lempe mig derefter, bragt denne Indskrænkning i Forslag. Skulde der være en Majoritet i det ærede Thing, der var enig med mig om, at den ikke burde gjøres, men at Sagen i sin større Almindelighed burde fremmes, saa kan det meget let opnaaes, thi da jeg har sat denne Indskrænkning som en egen Paragraph i Lovudkastet, vil den jo, om man ønsker det, kunne stemmes ud deraf. Jeg anbefaler saaledes Loven til at nyde Fremme i Thinget.

Strup: Der er, synes mig, intet Unaturligere og Ubilligere, for ikke at sige Uretfærdigere, end at en Embedsmand, og dertil undertiden en meget underordnet Embedsmand skal være berettiget til at skrive om og imod en Mand Alt hvad han vil, uden at den Ved-